

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Zory Šmolkové a Mgr. Radovana Havelce ve věci žalobce **L. K.**, zastoupeného Mgr. Barborou Kubinovou, advokátkou se sídlem Praha 3, Milešovská 6, proti žalovanému **Krajskému soudu v Brně**, se sídlem Brno, Rooseveltova 648/16, týkající se žaloby proti nečinnosti Krajského soudu v Brně jako správního orgánu, v řízení o žádosti o poskytnutí informací, o návrhu Krajského soudu v Brně na přikázání věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 62 A 22/2015,

t a k t o :

Věc vedená u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 62 A 22/2015 **se p ř i k á z u j e** Krajskému soudu v Českých Budějovicích.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou proti nečinnosti správního orgánu doručenou Krajskému soudu v Brně (dále jen „krajský soud“) dne 10. 2. 2015 domáhal uložení povinnosti krajskému soudu jako žalovanému poskytnout informaci podle jeho žádosti ze dne 17. 9. 2014, v souladu se zákonem č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů.

Krajský soud předložil Nejvyššímu správnímu soudu návrh na přikázání věci jinému krajskému soudu podle § 9 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Svůj návrh odůvodnil tím, že jako žalovaný zde vystupuje samotný krajský soud a že tato skutečnost vzbuzuje objektivní pochybnosti o nepodjatosti všech soudců specializovaných senátů správního úseku tohoto soudu.

Nejvyšší správní soud poskytl účastníkům řízení možnost vyjádřit se podle § 9 odst. 3 s. ř. s. k tomu, kterému soudu má být věc přikázána; ani jeden z účastníků této možnosti nevyužili.

Podle § 9 odst. 1 s. ř. s. platí, že Nejvyšší správní soud přikáže věc jinému než místně příslušnému krajskému soudu, jestliže pro vyloučení soudců specializovaných senátů místně příslušného soudu nelze sestavit senát. Zmiňované ustanovení upravuje případ tzv. nutné delegace, která je podmíněna vyloučením všech soudců specializovaných

senátů místně příslušného soudu, který má věc projednat a rozhodnout jako věcně a místně příslušný soud.

Předpokladem nutné delegace je rozhodnutí o vyloučení všech soudců specializovaných senátů (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu sp. zn. Nad 23/2009 ze dne 30. 11. 2009). Pokud by však měl o vyloučení rozhodovat Nejvyšší správní soud, bylo by trvání na takové podmínce zbytečným formalismem. Taková situace by nastala i v tomto případě, neboť předseda krajského soudu jako žalovaný orgán správy soudu nemůže rozhodovat ve své vlastní věci, takže by o vyloučení soudců krajského soudu musel podle § 8 odst. 3 s. ř. s. *per analogiam* tak jako tak rozhodnout Nejvyšší správní soud.

Vyloučení soudce z projednávání a rozhodování věci má být založeno nikoliv pouze na skutečně prokázané podjatosti, ale je dáno již tehdy, jestliže lze mít pochybnost o jeho nepodjatosti (blíže viz nálezný Ústavního soudu ze dne 27. 11. 1996 sp. zn. I. ÚS 167/94 nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2005 č. j. 4 As 14/2004 - 70). Přestože pouhá skutečnost, že žalovaným je krajský soud, automaticky neznamená, že by v takovéto věci všichni soudci specializovaných senátů tohoto soudu byli vyloučeni z projednávání a rozhodnutí (viz např. usnesení č. j. Nad 101/2012 - 18), důvodné pochybnosti o nepodjatosti soudců příslušného soudu lze mít zejména proto, že předmětem řízení v nyní posuzované věci je nečinnost krajského soudu jako správního orgánu, tzn. orgánu správy krajského soudu, resp. jeho funkcionářů. Skutečnost, že by soudci krajského soudu měli posuzovat činnost funkcionářů krajského soudu, kteří mohou v zákonem stanovených případech vůči nim vykonávat úkoly justiční správy, je důvodem pro vyloučení těchto soudců z projednávání a rozhodnutí věci (srov. shora citovaný rozsudek č. j. 4 As 14/2004 - 70).

Nejvyšší správní soud proto uzavřel, že všichni soudci specializovaných senátů krajského soudu jsou vyloučeni pro možnou podjatost ve věci vedené tímto soudem pod sp. zn. 62 A 22/2015. Návrh krajského soudu na přikázání věci jinému než místně příslušnému soudu je tak důvodný a Nejvyšší správní soud v souladu s citovaným § 9 odst. 1 s. ř. s. věc přikázal k projednání a rozhodnutí Krajskému soudu v Českých Budějovicích, jenž je geograficky nejbližší místně příslušnému krajskému soudu.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. dubna 2015

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu